

РЕШЕНИЕ

№ 449

гр. София, 21.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в публично заседание на 17.01.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **11334** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 АПК, във връзка с чл. 87 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на М. З. М. Х., гражданин на С., с адрес за призоваване: С., [улица], ет. 1 – Асоциация „Национален център за бежанци”, чрез адв. С. Д., срещу Решение № 743 / 01. 11. 2012 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС.

В жалбата се излагат съображения за нарушения на материалния закон, поради неоснователно приемане, че спрямо него не е налице реална опасност от преследване. Твърди се, че решението е незаконосъобразно, тъй като е общоизвестно, че в С. се води гражданска война. Моли съдът да постанови съдебно решение, с което да отмени Решение № 743 / 01. 11. 2012 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС. Подробни съображения излага в писмена защита.

Ответникът – председателят на ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ при МС, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С молба вх. № 678 / 31. 07. 2012 г. до Председателя на ДАБ, М. З. М. Х., гражданин на С., роден на 15. 02. 1977 г., пол – мъжки, религия – мюсюлманин - сунит, народност – кюрд, семейно положение - неженен, е поискал закрила. По тази молба е проведено производство по общия ред, което е завършило с обжалваното решение, с което е

отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

С жалбоподателя, са проведени интервюта, за което са съставени протоколи от 04. 09. 2012 г. и 01. 08. 2012 г., подписани от чужденеца, преводач и интервюиращия орган. В проведените интервюта жалбоподателя, е посочил, че е избягал от С., тъй като участвал в антиправителствени протести и се страхува от силите за сигурност, които арестували всички участници в протестите.

В откритото съдебно заседание, жалбоподателя се явява лично и с упълномощен адвокат, като моли да се уважи подадената жалба по изложените в нея съображения.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Решението е връчено на жалбоподателя на 09. 11. 2012 г., а жалбата е депозирана на 20. 11. 2012 г., в преклузивния срок по чл. 87 от ЗУБ и е процесуално допустима.

По същество жалбата е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

За да издаде оспореното решение, административният орган е приел, че М. З. М. Х. не е доказал наличието на предвидените в чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, предпоставки, поради което е отхвърлил молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Р. Б. се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

Изводите за липса на основания за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8 от ЗУБ, изложени от административния орган се споделят от настоящата инстанция, защото кореспондират с установените в хода на административното производство релевантни за спора факти. Видно от изложеното от оспорващия при проведеното интервю и в открито съдебно заседание, той не е бил преследван в С. поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Причините, поради които М. З. М. Х. е напуснал С. се основават най-вече на това, че в страната няма политическа стабилност и че царя хаос и беззаконие. По тези съображения искането за закрила в тази част правилно е отхвърлено.

От друга страна, съдът намира, че неправилно е отказан хуманитарен статут, като административния орган се е позовал на приложената по преписката справка вх. № 5222 / 21. 10. 2011 г. на дирекция „Европейски въпроси, международна дейност и Европейски бежански фонд”. Тази справка освен че не е актуална, тъй като е повече от година преди произнасянето на административния орган, освен това действително сочи, че има насилие над кюрди приети в казармата, така и че действително отклонението от военна служба се преследва от закона.

Според доклад на ООН, цитиран от news.bg в публикация от 08.10.2011 г., от началото на конфликта броят на убитите, надхвърля 2900 души, от които 184 деца. Обстоятелствата по ескалиране на насилието в страната не са обсъдени от ответника както по отношение на засегнатата част от населението, така и по отношение на териториалното разширение на конфликта. В доклада на Комисията на ООН за разследване на събитията в С., цитиран от D..news в публикация от 28.11.2011 г. се

сочи, че сирийската армия и силите за сигурност са извършили престъпления против човечеството, включително убийства, мъчения и изнасилвания. Според публикация в D..news от 15.03.2012 г. броят на загиналите в С. надхвърля 9000, като повечето от тях са мирни граждани. Генералният секретар на ООН Б. Ки М. заяви, че С. не е успяла да спази задълженията си по мирния план за изтегляне на войниците си и тежките оръдия от градските райони, съобщава Би Би Си в информация от 19.04.2012 г. От друга страна нивото на насилие в С. непрекъснато ескалира и е от такова естество, че е насочено предимно към цивилни лица – факт, който е общоизвестен по смисъла на чл. 37, ал. 2 от АПК.

Направените до момента изводи кореспондират изцяло с постановеното от Съда на Европейския Съюз (голям състав) решение от 17 февруари 2009 година по дело С-465/07 (М. Е., N. Е. срещу S. van J.), по тълкуването и прилагането на член 15, буква в) от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила, във връзка с член 2, буква д) от същата директива. Анализирайки сходна на разглежданата по настоящето дело обстановка, съдът е постановил, че посочените по-горе норми от вторичното право на ЕС трябва да бъдат тълкувани по следния начин:

1. съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи.
2. съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава-членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи.

Следва да се отбележи, че изследването на факта налице ли е „безогледно насилие“, има връзка с разпоредбата на чл. 15, б. "в" от Директива 2004/83/ЕО и не е съобразена с по-широкия обхват на защита дадена от националния законодател в чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, предвиждащ единствено съществуването на насилие в условие на въоръжен конфликт.

С оглед на тежките и широко разпространени нарушения на правата на човека и продължаващите въоръжени конфликти и несигурност в С., ВКБООН счита, че засегнатите държави следва да наложат мораториум върху всички мерки за връщане в С., докато обстановката в страната не се нормализира.

В същото време, другата ползвана справка за обстановката в С., вх. № 01-4364 / 24. 08. 2012 г., не може да обуслови изводите на административния орган, тъй като справката изцяло подкрепя бежанската история на жалбоподателя и наличието на демонстрации в провинция Х., както и че тази провинция е сред най засегнатите от конфликта райони и огромен брой цивилни жертви.

По изложените съображения съдът намира, че на М. З. М. Х., следва да бъде признат хуманитарен статут на бежанец, поради наличието на доказани предпоставки за това. Делото трябва да се върне като преписка на административния орган за произнасяне, при съобразяване с развитите по-горе правни съображения, във връзка с установените фактически обстоятелства, както и с целта на Закона за убежището и бежанците и основните принципи, залегнали в АПК.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на М. З. М. Х., гражданин на С., Решение № 743 / 01. 11. 2012 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС, в частта, в която е отхвърлена молбата на жалбоподателя за предоставяне на хуманитарен статут и ВРЪЩА преписката на председателя на Държавна агенция за бежанците при МС за ново произнасяне по молбата на М. З. М. Х., за предоставяне на хуманитарен статут.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. З. М. Х., гражданин на С. срещу Решение № 743 / 01. 11. 2012 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС, в частта, в която е отхвърлена молбата на жалбоподателя за предоставяне статут на бежанец.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Р. Б., в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: